
NKP İZMİR BİLEŞENLERİ BASIN AÇIKLAMALARI

NÜKLEER SANTRAL MACERASINDAN VAZGEÇİN

Japonya'da 2011 yılında meydana gelen depremin yol açtığı tsunaminin Fukushima Daiçi Nükleer Santrali'nde soğutma sistemini devre dışı bırakması nedeniyle nükleer felakete yol açmasının üzerinden 5 yıl geçti.

Felaket sonrasında, Tokyo Elektrik Şirketi ve Uluslararası Atom Enerji Ajansı tarafından; atmosfere, okyanusa ve toprağa bulaşan radyoaktif izotoplar hakkında sağlıklı bir açıklama gerçekleştirilememiştir. Kazanın boyutlarını gizlemek için büyük gayret gösterilmesine rağmen bağımsız araştırmacıların çabalarıyla gerçekler ortaya çıkarılabildiği görülmüştür. Patlama sonucu yayılan radyoaktif maddeler Kuzey Amerika'nın batı kıyılarına, Avrupa kıtasına, Pasifik okyanusuna, Kuzey yarımkürenin büyük kısmına yayılmış durumdadır.

Ülkemizde nükleer enerji santrali kurma macerası; Akkuyu için Rusya'yla, Sinop için Japonya'yla ve en son gündeme gelen İğneada için Fransızlarla, ortaklaşarak sürdürülmeye çalışılmaktadır. Çok büyük maliyetlerle yapılabilen nükleer santrallerin ülkemizdeki uygulamalarının maliyet hesabı ise kamuoyuyla asla paylaşılmamaktadır. Yetkililerin kanunları çiğnemek pahasına ve bölge halkının direnişine karşın Akkuyu projesinin yapılması için gösterdikleri çaba; Uluslararası Atom Enerji Kurumu tarafından da hazırlanan raporun bakanlık eliyle "devlet sırrı" gerekçesiyle gizlenmesine kadar varmıştır.

Akkuyu nükleer santrali için Rusya devleti ile yapılan anlaşma gereği;

-Santralin tüm işletmesi, yakıt tedariki, atık yönetimi ihalesiz yüzde 100 Rusya'ya teslim edilmiştir.

-Rus tarafına kilo vaat saat başına (Kwh) 12.35 dolar sent ile 15.5 sent arasında fahiş bir satın alma garantisi verilmiştir. Söz konusu alım garantisi yenilenebilir enerji kaynaklara uygulanan teşviğin çok üstündedir. Bu durum ülkemizde yenilenebilir kaynaklara yapılan yatırımlara da engel teşkil etmektedir.

-Önerilen VVER 1200 modeli reaktör, bugüne kadar hiç işletmeye alınmamış ve bu nedenle de Rusya'da bile işletme performansı denenmemiş bir reaktör tipi ilk defa ülkemizde denenecektir.

-Anlaşmada "görünmeyen" ve kimin yüklenecği muğlak olan maliyetleri vardır.

-Bu amaçla kurulan Akkuyu Nükleer AŞ'nin yüzde 51 hissesinin Rusya tarafında olması, çalışmaların denetlenmesine engel olacaktır.

Entegre bir tesis olarak ele alınması gereken projenin yalnız belirli bir bölümü Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) sürecine dahil edilmiştir. Akkuyu'ya bağlantı sağlayacak enerji iletim hatları ve trafo merkezlerinin ve atık sahalarının çevresel etki değerlendirme süreçleri, ÇED Raporu dışında bırakılmıştır.

Radyoaktif çubukların soğuması için gerekli süre olan en az 7 yıl boyunca radyoaktif atıklar Akkuyu'da depolanacaktır. Bu 7 yılın sonunda Rusya'nın atıkları alıp almayacağı, alsa dahi hangi yollarla ülkemizden çıkaracağı belirsizliğini korumaktadır. Ülkemizde radyoaktif atıklardan sorumlu olan Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'nun, Çekmece Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi bünyesinde lisanslı Radyoaktif Atık İşleme Tesisinin kapasitesinin ancak önümüzdeki birkaç on yıl yetebileceği ifade edilmektedir. Tesisin kapasitesi ile ilgili elimizde somut bilgi bulunmamasıyla birlikte, nükleer santrallerin kurulması halinde tesisin kapasitesinin yetersiz kalması söz konusu olacaktır.

Olası kaza riskleri küçümseyen yönetim anlayışı bırakın nükleer bir kazayı, Gaziemir'de ortaya

çıkartılan radyoaktif atıklar için bile çözüm bulamamıştır. Gaziemir`deki kurşun fabrikasında ortaya çıkarılan nükleer atıkların uluslararası yasalarla men edilmesine karşın ticaretinin nasıl gerçekleştiği ve ülkemize nasıl girdiği ilgili bakanlıklar tarafından henüz açıklanamamıştır. Benzeri bir felaketin bir daha yaşanmaması için bakanlıklar tarafından alınmış ve kamuoyuyla paylaşılmış önlemler bulunmamaktadır. 2007 yılında tespit edilen 2012 yılında bir gazete haberi ile öğrendiğimiz radyoaktif atıklar 2016 yılı itibari ile hala temizlenebilmiş değildir.

Aliağa gemi söküm tesislerinin denetlenmemesi nedeniyle geçen sene tartışılan Kuito gemisinin radyasyonlu olmadığına 3 saatlik incelemeyle karar veren bakanlık görevlilerine rağmen, gemi sökümü tamamlandıktan sonra mahkeme; "içerdiği radyasyon seviyesi nedeni ile sökülmez" kararı verebildi.

Manisa Köprübaşı ve Aydın Kisir köylerinde denetimsiz olarak çalıştırılmış uranyum madenlerinden çıkartılan uranyum işlenerek yurtdışına sevk edilmiş ve daha sonra bu madenler kontrol edilmeden, güvenlik önlemleri alınmadan terk edilmiştir. Bu madenler halkın sağlığını tehdit etmeye devam etmektedir.

Bölgemizde karşılaştığımız, nükleer santralle karşılaştırıldığında radyoaktivite yönünden çok daha az risk oluşturacak tesislerin bile denetlenememiş olması endişelerimizi arttırmıştır. Nükleer santral kazaları ve kazaların yarattığı büyük tahribat nükleer santrallerden vazgeçilmesi için ciddi bir uyarı niteliğindedir. Nükleer santral karşıtları olarak Çernobil`de yaşanan felaketlerin olumsuz etkileri hala sürerken, Fukuşima`nın yıldönümünde ülkemizde nükleer santral istemiyoruz.

***Nükleer Karşıtı Platform
İzmir Bileşenleri
11 Mart 2016***

ÇERNOBİL FACİASININ YILDÖNÜMÜNDE RADYOAKTİF KİRLİĞE MARUZ KALAN GAZİEMİR'DEYİZ..

Değerli Basın Mensupları, Değerli Halkımız

Ülkemiz, sonu belirsiz bir nükleer maceraya hızla sürüklenirken, Çernobil faciasının yıl dönümünde bu konudaki endişelerimizi bir kez daha kamuoyu ile paylaşıyoruz.

Nükleer santrallerin ilk kuruluşlarından bu yana irili ufaklı altı yüzden fazla kaza yaşanmış ve bunların çok büyük bir bölümü halktan gizlenmiştir. Bu kazaların, ancak gizlenemeyecek kadar büyük olanları açıklanmıştır. Önce, bugüne dek yaşanan üç büyük kazayı bir anımsayalım:

Kuşkusuz en büyük nükleer kazalar, binlerce insanın doğrudan ölümüne ve yüzbinlerce insanın ise başta kanser olmak üzere çeşitli hastalık ve sakatlıklarla boğuşmasına neden olan Çernobil ve Fukuşima'dır. Ancak bunların dışında da Three Mile Island kazası gibi doğrudan ölüme yol açmadığı sanılan kazalar da aslında çok önemlidir. Kaza, Uluslararası Nükleer Olay Ölçeği (INES) skalasında 7 üzerinden 5 puanla değerlendirilmiştir.

Diğer yandan, nükleer santrallerin yakınında yaşayan halkın sağlık sorunları da yeterince kamuoyuna açıklanmamakta, gizlenmektedir. Gerekçe olarak, kazalardan önceki durumun bilinmediği, dolayısıyla gerçekten kazalar ile sağlık sorunlarında bir artış olup olmadığına bilinemeyeceği gösteriliyor.

Pek çok tesiste, kazanç baskısı nedeniyle, toplumsal güvenlik talebi göz ardı edilmiştir. Özelleştirmenin olduğu yerde, ortaklar, karlarını gözeterek ve maliyeti azaltmaya çalışarak ölümcül maliyet kısıntılarına gidebilecektir. Bu bilim kurgu değildir. Bir endüstrinin sorun dolu tarihidir.

Güvenli reaktörler bir masaldır. Greenpeace raporuna göre Sadece Fransa'daki nükleer santrallerde her yıl ortalama 900 olay meydana gelmektedir. Kazalar, her nükleer reaktörde olabilir. Her biri çevreye ölümcül radyoaktif serpinti yayma tehdidi taşımaktadır. Dahası tasarlandıkları gibi çalışsalar bile mutlaka bir miktar radyoaktif madde havaya ve suya karışmaktadır. 1940'lerden beri nükleer endüstri bu gerçeği askeri bir sır gibi saklamaya devam etmektedir.

Dünya'da özellikle Fukuşima felaketinden sonra nükleer santraller üzerinde yaşanan süreçler, gelişmiş ülkelerde santraller kapatılıp, alternatif enerji kaynaklarına yönelirken ne yazık ki bizim ülkemizde tam tersine yaşanmaktadır.

Ülkemizde, yaklaşık 40 yıldır nükleer santral kurma hayali gündemdedir. Geçmiş iktidarlar, nükleer riskleri göze alamadığı için santral kurma projesini rafa kaldırmıştı. AKP İktidarı ise konuya tam bir aymazlıkla girmiş, halkı da bu santrallerin gerekliliğine arz güvenliğini gerekçe göstererek, inandırmıştır. Oysa, Elektrik Mühendisleri Odası tarafından bu yıl yayımlanan 2. Nükleer Enerji Raporu'nda, elektrik enerjisi açığı değil hatta fazlasının varlığı açıkça belirtilmiştir.

Diğer yandan, nükleer santrallerin tehlike yaratmayacağını savunanlar, Kentimizde Gaziemir'de ortaya çıkan Eu252 nükleer atıklarına halen çözüm bulamamışlardır. Tesis alanında, tespitinin üzerinden yıllar geçmesine rağmen, bugüne kadar temizlenemeyen atıklar halen orada durmakta ve yaşamlarımızı tehdit etmektedir. Yöre halkı, bu alandan rahatlıkla geçerek ana yola ulaşırken çocuklar burada oynamaktadır. Burası hakkında, halen güvenilir ve tatmin edici bir açıklama yapılmamış olması da endişelerimizi arttırmaktadır.

Gaziemir ve Karabağlar'da, acilen ve periyodik olarak sağlık taraması yapılmalıdır. Son olarak, alanda yapılacağı belirtilen temizlik çalışması ile ilgili ÇED sürecinin işletilmediğine dair alınan

mahkeme kararları; çalışmaların durdurulması ve yapılan tüm uyarılara rağmen sorun, çözümsüz olarak İzmir Kenti'nin problemi olmaya devam etmesi, ülkemizin nükleer santral macerasında karşılaşacağı riskleri nasıl çözemeyeceğinin de en önemli göstergesidir. Aldığımız son duyular ise bu alanda ilkel bir şekilde toprağın elenerek sözde temizlik yapıldığı şeklindedir.

Yanı başımızda, Manisa Köprübaşı'nda; Aydın Söke Kisir Köyü'nde terk edilmiş uranyum madenlerinden yayılan yüksek radyasyona çözüm üretilmemekte, o bölge halkı kanserle savaşıırken, toprağımız suyumuz her gün daha çok kirlenmektedir.

30 Mart 2015 Pazartesi günü bölgesel olarak ve 31 Mart 2015 salı günü tüm ülkede elektrik kesintisi yaşandığında, kurulu gücümüz 70.000 Megavatt (MW) mertebesinde, üretim gücü 43.000 MW ve tüketim 34.500 MW olarak gerçekleşiyordu. Elektrik enerjisinin ülke genelinde tek elden yönetilememesi nedeni ile elektrik kesintisine yol açacak ihmalkarlık ortaya çıktı. Elektrik kesintilerinin sebebini açıklayamayan, ülkemizin enerji politikaların yönetemeyen, yürütme becerisine sahip olmayanların, nükleer macerasına kalkışması ülkemizin geleceği açısından ürkütücüdür.

Yetkililer, kurulacak nükleer santralin dünyada ilk kez ülkemizde uygulanacağını söylerken, bir yandan da hiç bir risk taşımadığını rahatlıkla ileri sürebilmektedir. Bu kaniya nasıl vardıklarını bilemiyoruz. Oysa, bilinmektedir ki sıfır risk diye bir şey yoktur. Nükleer kaza olduktan sonra gözyaşı dökmenin hiç bir yararı olamayacağı gibi, yüzyıllarca yaşamımızı karartacak, bizleri kanserle boğuşmak zorunda bırakacak bir kirliliği göze almanın ise hiç bir gereği yoktur.

Nükleer santral ile ilgili verdikleri güvencelere kim inanır nasıl inanır. Nükleer kazanın oluşma riskini mutfak tüpüyle kıyaslayıp, yarattığı etkiyi görmezden gelenler, Türkiye'yi nükleer çöplüğe dönüştüremeyecekler! Bu ilkel zihniyetin, Çernobil'e 30 km mesafe içerisine 900 yıl girilmesinin yasaklanmak zorunda kalındığından haberi olmasa gerek. Bir nükleer kazanın ölümcül etkisinin, binlerce kilometre uzaklara kadar yayılacağını, Çernobil kazası sonucu özellikle Karadeniz Bölgesi'nde hızla artan kanser vakaları çok net olarak göstermiştir.

Bilindiği gibi Fukuşima felaketi, bir deprem sonrası oluşan küçük bir arıza sonucu ortaya çıkmıştır. Topraklarının yüzde 92'si deprem bölgesinde olan ülkemizde de benzeri bir felaketin yaşanmayacağına hiç kimse garanti veremez. Çoğu büyük felaketin, çok küçük ihmaller ya da dikkatsizlikler sonucu ortaya çıktığı unutulmamalıdır.

Bir kez daha haykırıyoruz: Hiroşima'da, Çernobil'de, Fukuşima'da yakılan ağıtlarla dökülen gözyaşına, Akkuyu için dökülecek gözyaşları eklenmesin...

Nükleer enerji santrallerinin gereksizliği, yanlışlığı konusunda konuşmaktan, anlatmaktan, sesimizi duymayan iki adım ötemizdeki "karar vericiler" in, etkili ve yetkili insanların aymazlığını deşifre etmekten asla yorulmayacağız...

Bizler ne bu ülkede, ne de dünya üzerindeki herhangi bir yerde nükleer santral istemiyoruz... Biz üretilmediğimiz kadar değil, bize yetecek kadar enerji istiyoruz... Biz bu dünya üzerinde insana yakışan biçimde ve dünyaya saygılı, çevreye olan sorumluluğumuzun farkında olarak yaşamak istiyoruz...

NÜKLEERE İNAT YAŞASIN HAYAT!

**NÜKLEER KARŞITI PLATFORM
İZMİR BİLEŞENLERİ
26 Nisan 2016**

FUKUŞİMA'NIN YIL DÖNÜMÜNDE NÜKLEER MACERAYA HAYIR!

Japonya'da 2011 yılında meydana gelen depremin yol açtığı tsunaminin Fukuşima Daiçi Nükleer Santrali'nde soğutma sistemini devre dışı bırakması nedeniyle yaşanan nükleer felaketin üzerinden tam 6 yıl geçti. Felaket sonrasında, Tokyo Elektrik Şirketi ve Uluslararası Atom Enerji Ajansı tarafından; radyoaktif kirliliğe ilişkin sağlıklı bir açıklama gerçekleştirilmezken, kazanın boyutları bağımsız araştırmacıların çabalarıyla ortaya çıkarılabildi. Radyoaktif kirlilik nedeniyle, bölge halen yeniden yerleşime açılmamıştır. Araştırmalar, atmosfere yayılan radyoaktif maddelerin Kuzey yarımkürenin büyük kısmında kirliliğe neden olduğunu ortaya koymaktadır.

Dünyanın en güvenli nükleer tesislerini kurma iddiasında olan ve enerjisi ciddi oranda nükleerden karşılayan Japonya'nın felaketin etkilerini uzun yıllar hissetmesi kaçınılmazdır. Aradan geçen onca zamana rağmen, uzaktan yönetilebilen robotlar ve hava araçlarının yardımıyla yapılabilen bilimsel araştırmalarda, "sızan" erimiş nükleer yakıtın yaydığı radyasyon saatte 530 Sievertin üzerinde ölçülmüştür. Sadece 4 Sievertin bile maruz kalan iki kişiden birini öldürdüğü, 1 Sievert ise kalıcı hastalıklara neden olduğu düşünülürse, temizlik çalışmalarının daha uzun süre yapılması gerekeceğini ortaya koymaktadır.

Elektrik üretim teknikleri arasında insan yaşamını ve doğayı en çok etkileme olasılığı bulunan nükleer santraller, hem işletme hem de sökülme maliyetleri bakımından en pahalı enerji üretimi yöntemleridir. Diğer enerji kaynakları sınırlı olması nedeniyle nükleere yönelen ülkeler bile Fukuşima sonrası, nükleer programlarını durdurmuş veya askıya almıştır. Şu an Japonya'da bile sadece 2 nükleer santral aktif olarak elektrik üretimi gerçekleştirmektedir.

Ülkemizde ise Akkuyu'da Rusya'yla, Sinop'ta ise Fukuşima felaketine imza atan Japonya'yla nükleer santral kurulması için girişimler sürdürülmektedir. İğneada'da planlanan üçüncü santral için ise farklı ülkeler ile görüşmeler yapıldığı ifade edilmektedir. Felaket oluşturma ihtimali olan bu üç santralle de ülkemizin ihtiyacı yoktur. Güneş ve rüzgar başta olmak üzere yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımının artırılması ve tüketimde enerji verimliliğinin yükseltilmesiyle Türkiye'nin enerji ihtiyacı karşılanabilir. Nükleer santrallerin normal çalışma koşullarında bile düşükte olsa radyoaktif kirliliğe neden olduğu bilinmektedir. En küçük kazaların etkilerinin bile nesiller boyunca sürdüğü, atıkların güvenli bir şekilde depolanması gibi henüz çözülemeyen temel sorunlar varken, nükleer santraller seçenek olarak bile tartışılmalıdır.

Olası kaza riskleri küçümseyen yönetim anlayışı bırakın nükleer bir kazayı, İzmir Gaziemir'de ortaya çıkan radyoaktif atıklar için bile çözüm bulamamıştır. Kurşun fabrikası sahasında 2007 yılında tespit edilen radyoaktif kirlilik, sorunu halen çözülememiştir. Manisa Köprübaşı ve Aydın Kısır köylerinde denetimsiz olarak çalıştırılan uranyum madenlerinin güvenlik önlemleri alınmadan terk edildiği ortaya çıkmıştır. Bu madenler halkın sağlığını halen tehdit etmeye devam etmektedir.

Çevre ve Şehir Bakanlığı tarafından İzmir Aliağa'da Kuito gemisinin sökülme güvenli olduğuna ilişkin 3 saatlik bir incelemeyle onay verilmiş, sökülme tamamlandıktan sonra mahkeme; "içerdiği radyasyon seviyesi nedeni ile sökülemez" kararı almıştır. Ankara'nın göbeğindeki asbestli havagazı fabrikasının sökülme bile uluslararası standartlara uygun olarak gerçekleştirilememiştir.

Bölgemizde karşılaştığımız, nükleer santralle karşılaştırıldığında radyoaktivite yönünden çok daha az risk oluşturacak tesislerin bile denetlenerek, gerekli önlemlerin alınmasının sağlanma-

mış olası endişelerimizi arttırmaktadır. Kazaların yarattığı büyük tahribat, nükleer santrallerden vazgeçilmesi için ciddi bir uyarı niteliğindedir. Çernobil`de yaşanan felaketlerin olumsuz etkileri hala sürerken, Fukuşima`nın yıldönümünde, ülkemizin nükleer bir maceraya sürüklenmesine “HAYIR” diyoruz.

Nükleere Hayır, Yaşasın Hayat!

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM İZMİR BİLEŞENLERİ

11.03. 2017

ÇERNOBİL, 31. YILINDA UNUTMA!

Dünyada 1970'li yıllarda tehlikeleri bilinmeden yapılan nükleer santraller, Çernobil Nükleer Santralında 26 Nisan 1986'da meydana gelen büyük arıza sonrasında hız kesmiş ve yıllardan beri yeni yapılan santral sayısı kapanan santral sayısını aşmamıştır.

Dünya Çernobil Felaketi ile nükleer santrallerin ne kadar tehlikeli olduğunu görmüş, 11 Mart 2011 tarihinde Fukuşima'da yaşanan facia da bu tehlikenin boyutlarını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Çernobil'de 31 yıl önce meydana gelen arıza sonrası yaşanan can kayıpları ve çevre felaketinin tam bir envanteri halen çıkartılamamıştır. Dünya nükleer santral yapımcıları tarafından gerçeklerin açıklanmaması için her türlü gayret gösterilmiş, Çernobil yasak bölge ilan edilmiştir. Bugün 260 bin m2 arazi yüksek radyasyonla kaplı olduğu için hala insan girişine kapalıdır. Ukrayna'daki bu santralin radyasyon yayması ve yeni ölümlere neden olmasını engellemek için tüm Avrupa Birliği ülkelerinin katkısı ile üzerine bir çelik kafes örülmeye çalışılmaktadır.

Çernobil Felaketi nedeniyle Dünya Sağlık Örgütü'ne göre 2005 yılına kadar 4 bin kişi, Greenpeace'e göre ise 200 bin kişi hayatını kaybetmiştir. 350 bin kişilik bir şehir nüfusu yerinden yurdundan edilerek başka yerlerde yeni hayatlar kurmak zorunda kalmıştır. Kazadan ülkemiz dahil geniş bir bölgede milyonlarca insan etkilenmiş, çevre koşulları yaşama elverişsiz hale gelmiş, çocuk yaşlardan itibaren yaygın kanserler ortaya çıkmıştır. Tüm bu bedeller elektrik üretiminin nükleer enerjiden elde edilmesi kararları neticesinde ödenmiştir.

Aynı şekilde Japonya'da Fukuşima Nükleer Santralı faciasında da daha büyük bir alan yaşama kapatılmış ve aradan 6 yıl geçmesine rağmen bırakın radyasyon yayılmasının önlenmeye çalışılmasını daha hasar tespiti bile yapılamamıştır. Çernobil ve Fukuşima facialarının ardından batı ülkeleri mevcut santrallerini kapatma ve yeni nükleer santral yapmama kararı almaya başlamışlardır.

Bugün hala nükleer santrallerin ortaya çıkardığı ve binlerce yıl kalıcı olan radyoaktif atıklara karşı etkili bir teknolojik önlem bulunamamıştır. Gelişmiş ülkelerin büyük bir çoğunluğu artık yenilenebilir enerji kaynakları kısıtlı bile olsa elektrik ihtiyaçlarını bu kaynaklardan sağlamak için çalışmalar yapmakta ve bu konuda çok başarılı olmaktadır. Günümüzde yapılmakta olan nükleer santrallerin hemen hemen tamamı gelişmekte olan ülkelerdedir.

Güvenlik maliyetleri nükleer enerjiyi giderek daha pahalı hale getirmektedir. 1970'li yıllarda birim KW yatırım maliyeti 1000 dolardan az olan nükleer santrallerin bugünkü birim KW maliyeti 6000-8000 dolar arasında değişmektedir. Sonuç olarak nükleer santraller dünyada birim maliyeti en yüksek elektrik üretim tesisleridir. Bu nedenle bütçeleri kısıtlı olan gelişmekte olan ülkeler yüksek sermayeli şirketlere alım garantisi vererek bu santralleri yap işlet yoluyla yaptırmakta, bu durum da elektrik fiyatlarının yükselmesine neden olmaktadır. Yani gelişmekte olan ülkeler, hem elektrik ihtiyaçlarını yüksek fiyattan karşılama hem de kaza tehlikesini göze alarak nükleer santral yaptırmaktadırlar.

Türkiye de bu ülkelerden biridir. Akkuyu ve Sinop nükleer santralleri için verilen alım garantileri, ucuz enerji iddiasını bizzat yalanlamaktadır. Bugün elektrik üreticilerinin ortalama elektrik satış fiyatı 4-5 sent civarında iken Akkuyu Santralı için 12.35 sent, Sinop Santralı için 10.83 sent (yakıt hariç fiyat) alım garantisi ile yapım anlaşmaları imzalanmıştır.

Kamuoyu yoklamalarına göre Türkiye'de yaşayanların büyük bir çoğunluğu nükleer santral yapılmasına karşı çıkarken ve ciddi kaza riski ortada iken hükümet nükleer santral yapılmasında

ısrar etmektedir. Nükleer santrallarda büyük kaza oranı yüzde 1'e yakındır. Ülkemizin nükleer santrallardan üretilecek elektriğe ihtiyacı olmadığını, kamu kurumlarının talep tahminleri ve arza yönelik atılan adımlar açıkça göstermektedir. Elektrik talebini fazlası ile karşılayabilecek kurulu güç olmasına karşın, üstelik bugünkünden üç kat daha pahalı elektrik üretimi için nükleer santral yapılmasının nedenini anlamak mümkün değildir.

Hukuksuzluklarla, yerel halka verilen yanıltıcı vaatlerle ve medya koşullandırmaları ile yürütülen süreç, aynı zamanda kullanılan teknolojide nükleer silah yapımına geçiş olanakları konusunda kuşkular barındırmaktadır. Çernobil felaketinin 31 yılında yetkililere sorumluluklarını bir kez daha hatırlatarak, yaşam ve çevre felaketi yaratacak, pahalı elektrik üretecek, Türkiye'yi daha da dışa bağımlı hale getirecek nükleer santral yapımından vazgeçmeye davet ediyoruz.

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM İZMİR BİLEŞENLERİ
26.04. 2017